

[Rager.]

tror, at vi derved vilde faa slaaet en stor Breche i den langvarige Arbejdsløshed, som vi desværre stadig maa notere. Men bortset fra dette er det Forslag, som i Øjeblikket ligger for, efter min Mening en Nødvendighed og en Naturlighed, og jeg gentager min Begyndelsesbemærkning: Mit Parti anbefaler Lovforslaget til en velvillig og hurtig Behandling.

Valdemar Thomsen: Vi fra vor Side er i og for sig ikke modvillige over for Arbejdsløshedsunderstøttelsen; men først maa, mener vi, det Misforhold, som bestaar vedrørende Landbrugets Arbejdskraft, ophæves. Det, der tiltrænges, er ikke Lapperier af den ene eller den anden Art; nej, det, der tiltrænges, er at søge ind til Ondets Rod. Og Ondets Rod er den økonomiske Uligevægt, der hersker i vort Samfund. Vil man ikke sætte ind her, ja, saa vil Krisens Byrder vedblivende være lagt paa de to store Dele af Befolkningen, som indtil Dato har været ene om at bære dem: Landbruget og de arbejdsløse. Vi er absolut Modstandere af, at det Forhold fortsættes, og vi vil foreløbig se Tiden an, bl. a. se, hvorledes Regeringen stiller sig til det Rentesaenkningforslag, vi har stillet.

Gregersen: Vi har jo een Gang i denne Samling behandlet et Lovforslag af tilsvarende Karakter, Forslag til Lov om midlertidig Udvidelse af Retten til Understøttelse fra anerkendte Arbejdsløsheds-kasser. Lovforslaget blev vedtaget her i Tinget paa den Maade, at kun Venstre stemte imod, medens de Konservative, der senere stemte imod det i Landstinget, afholdt sig fra at stemme, fordi de ønskede visse Muligheder prøvet ovre i Landstinget; men de øvrige Partier her i Tinget erkendte Berettigelsen af Understøttelsens Forlængelse. Vel afholdt Det frie Folkeparti sig fra at stemme, men man udtalte derfra, at de arbejdsløse ikke burde undgælde for Lovgivningsmagtens Fejlgreb, og at under de foreliggende Omstændigheder vilde Partiet ikke stille sig modvilligt over for i og for sig berettigede Krav fra de arbejdsløse, og derfor vilde de afholde sig fra at stemme. Omtrent det samme har det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen sagt ogsaa ved denne første Behandling.

Fra December indtil nu har Forholdene jo ikke væsentlig ændret sig. De arbejdsløse er ikke blevet gunstigere stillet, og deres Tal er ikke formindsket. Der er derfor

næppe nogen Grund til at antage, at Stillingen ved en Afstemning her i Tinget vil være undergaaet nogen Forskydning. Forslaget vil kunne vedtages med stort Flertal her. Men der er næppe heller Grund til at tro, at det ikke vil blive forkastet paa samme Maade i Landstinget som tidligere.

Jeg angriber naturligvis ikke Regeringen, fordi den genfremsætter et Forslag i samme Samling, i hvilken det allerede en Gang er gennemdrøftet og forkastet, og hvis Gennemførelse Regeringspartierne altsaa paa Forhaand maa anse for udelukket. Det skal jeg ikke gaa i Rette med dem for, men jeg vil gerne have Lov til at gøre den Bemærkning, at jeg kunde ønske, at Regeringen havde den samme Varme og den samme Energi, det samme Mod til at fremsætte Forslag, der ikke blot vil være Udtryk for et størstilet Lappeskrædderi — den benyttede Glose er ikke min, men den højtærede Justitsministers —, men at den vil gøre et alvorligt Forsøg paa at løse selve Arbejds-løshedsspørgsmaalet, altsaa ikke alene fremsætte Forslag til at lindre Følgerne af Ondet, men at helbrede selve dette. Jeg anbefaler Regeringspartierne at læse en Pjece af den nuværende Justitsminister, Steincke, der hedder „Vort Folks økonomiske Fremtid“, i hvilken han blandt andet gør Rede for Arbejdsløshedsspørgsmaalet og ogsaa for, hvordan man skal sætte ind imod dette Onde. Jeg vil gerne med Formandens Tilladelse citere et kort Stykke. Justitsministeren skriver:

„Naar Jordværdien er Genstand for privat Ejendomsret, og ogsaa Landbrugs-virksomheder i stigende Grad drives med det Formaal, dels at skaffe Prioritetsejerne (Kapitalen) Profit, dels at gøre Jordværdien til en kapitalistisk Spekulationsgenstand, bliver Resultatet, at Jordrenten stadig drives i Vejret, medens Prioritetsgælden stiger, og hver efterfølgende Generation kommer til at sidde endnu haardere i det end den foregaaende. Adgangen til Jorden er derfor blevet mere og mere besværlig for den kapitaløse Ungdom, der har maattet forlade Landet for at søge til Byernes Industri, hvor den forøger den industrielle Reservearmé og i Krisetider synker ned til det ejendoms- og rodløse Proletariat, der overalt truer Civilisationens Vækst, enkelte Steder end- og dens Bestaaen.“

Det var den højtærede Justitsministers Betragtninger paa den Tid, og over for den Udvikling, som Sociallovgivningen har medført, siger han, at den er